

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 2. juni 2013

Kirkedag: 1.s.e.Trin/A

Tekst: Luk 16,19-31

Salmer:

SK: 747 * 696 * 47 * 474 * 724

LL: 747 * 447 * 449 * 696 * 47 * 474 * 724

Hvem kommer ind i Guds rige? Hvem kommer i Himlen, i Paradis? Spørgsmål, som nok for de fleste af os virker lidt fjerne, og måske først rykker helt tæt på, hvis vi mærker, at livet er ved at nå sin ende. Det er nok de færreste af os, der går rundt i det daglige og tænker på, om vi nu også kommer i Guds evige, paradisiske himmel. Tænker vi over det, tror jeg, at det for de fleste af os gælder, at det tænker vi kun over, når vi tænker sådan lidt mere eksistentiel eller lidt dybere over livet. Men det er de færreste af os, der tænker på Himlen, når vi sådan går rundt i vore dagligdags gøremål i livets modgang og medgang mellem hinanden.

Men problematikken må vi forholde os til. Men det bliver måske mere nærværende, hvis vi spørger om, hvem har Guds velsignelse? Hvem har Guds omsorg? Vi kan også gå helt tæt på og så forestille os, at NT's begivenheder udspiller sig lige her for næsen af os, med os som personer i begivenhederne. Jesus kommer til os, træder ind i vores rum og vil have mennesker til at følge ham. Hvem kan han tage med?

Jeg vil godt lave denne forandring af billedet fra at handle om Guds rige, evigheden i Himlen, til at handle om det nuværende øjeblik. Fordi – Guds rige handler ikke kun om et eller andet efter døden. I lignelsen om Lazarus og den rige mand, knyttes der jo også en linie tilbage til, hvordan de har haft det i livet.

Guds rige og Guds evighed overtrumfer døden og dermed også tiden. Derfor har Guds rige og Guds evighed betydning også i øjeblikkets nu.

Hvem kan Jesus tage med? Tage med ind i sin kærlighed og velsignelse?

Kan han tage den rige med? Nej!

Kan han tage den fattige med? Nej!

Kan han tage den udstødte/den ensomme med? Nej!

Kan han tage den sårede med? Nej!

Kan han tage den kloge med? Nej!

Kan han tage den hæderlige, den anstændige, den næstekærlige med? Nej!

Kan han tage ham/hende med, der overholder De 10 bud? Nej!

Der er ingen af disse, der qua disse egenskaber automatisk er kvalificeret til at komme med Jesus, eller komme i Himlen.

Guds rige kvalificeres vi ikke til alt efter hvor vi befinder os på en eller anden rangstige, moralsk, from, velfærd, social eller andet. Vi kan ikke trøste os med, at vi har Guds velsignelse blot fordi vi udmærker os på en eller anden måde, har det godt eller dårligt.

Da rigdom nu er lignelsens emne, så lad os blive ved det.

Lazarus kommer ikke i Himlen, fordi han i livet har været fattig. Den rige mand udelukkes ikke fra Himlen, fordi han har været rig. Forskellen på disse to – i denne sammenhæng – er ikke deres materielle velstand, men deres indstilling til Gud Herren.

Det er ingen salighed i sig selv at være fattig. Nogle gange kan man godt få det indtryk, at er man fattig, er man i hvert tilfælde ikke materialistisk. Nogle gange lyder det som om, at fattige har nemmere ved at finde lykken i andre værdier end materielle

goder end rige har. Det er da en værre gang nonsens. Fattige mennesker kan være lige så fokuseret på materielle goder som rige, det er så bare på de goder, de ikke har. Fattige kan være lige så fokuseret på at få, som rige kan være det. Og når fattige synes, at det er vildt hyggeligt og åh så romantisk og ægte, at nyde de gratis glæder og endda må deles om dem, så er det jo ofte fordi de er tvunget til at finde en eller anden form for glæde i det, der er fattigt. Jeg kender ingen og kan ikke forestille mig en fattig, der ikke gerne vil være rigere, eller har den overbevisning, at det er mere ægte at være fattig. Og det med, at de rige har mange sorger og de fattige mange børn, var jo noget, man engang sagde. Og hvor har mange fattige haft mange sorger med deres righoldige børneflok. Og det er ikke kun de rige, der har nok i sig selv. Tror vi virkelig, at fattigdom giver fællesskab, bare fordi vi er flere, der er fattige?

Der var en, der sagde forleden dag i køen i Brugsen, foranlediget af en forside på et ugeblad. ”De rige, de roder da også rundt mellem hinanden.” Det gør de fattige altså også. Forskellen her er ikke saldoen i banken. Forskellen er, at ugebladene ikke gider skrive om hr. og fr. anonyms roderi, for det gider ingen læse om; men mange vil gerne læse om de rige, de kendte og de smukkes roderi. For så kan vi jo glæde os over, at vi ikke er rige og har de problemer, og for en stund glemmer vi så, at vi har andre problemer.

Alt det her er for at vise, at hvad enten vi er rige eller fattige, så står vi i præcis samme situation. Nemlig den, at vores status bliver hovedsagen, bliver livet. Og bliver livet på en sådan måde, at den bestemmer vore handlinger i livet, så at sige danner grundlaget for vore handlinger. Sagt lidt anderledes, så bestemmer troen, som er livsgrundlaget/livsfilosofien vore kærlighedshandlinger, og ud af disse næres håbet. Både håbet om – som det hedder i vore dage – at vore handlinger gør en

forskel, men også – når vi snakker kristendom – det helt store håb for livet – evighedshåbet. Alt sammen bestemmes det af troen, af livets hovedsag/fokus.

Så vil jeg medgive, at det er svært at se i lignelsen. Vi kan godt se, at den rige ikke er særlig næstekærlig. I denne sammenhæng illustrerer han, at hans rigdom er hans livssag. Men vi kan jo ikke på samme åbenlyse måde se, at Lazarus har Gud som sin livssag, og derfor ser det faktisk ud som om, at han alene qua sit livs fattigdom, nu skal trøstes hos Gud og have evighedens overflod. Men, som det burde være klart, så er det ikke sådan det hænger sammen. Det kommer an på troen på den opstandne, på Gud og Hans enbårne Søn, således som samtalen mellem Abraham og den rige forløber hen imod slutningen.

Alligevel tror jeg, at fortællingen har en skjult hentydning til os. Det er jo en konstrueret fortælling. Jesus laver historien for at fortælle noget, det er ikke en virkelighedsberetning. Pointen her – tror jeg – er Lazarus' navn. Lazarus betyder ”Gud hjælper”. Og her i fortællingen skal han derfor illustrere et menneske, der sætter sin tillid til Gud, uanset, hvordan det så går ham i livet. Gud og Guds hjælp er hovedsagen, livets fokus. Og derfor kommer han i Guds rige. Jesus fortæller altså en lignelse om en mand, der har nok i sin rigdom, og om en mand, der støtter sig til Guds hjælp. Og denne bliver ikke skuffet. Han får ikke Himlens herlighed som trøst og modsætning mod livets elendighed. Men Guds himmel er en herlighed, og den får den del i, der lader Gud hjælpe en dertil. Guds rige kan man ikke købe billet til. Guds velsignelse kan ikke betales. Guds kærlighed kan ikke fortjenes. Den kan kun modtages i tro.

Derfor er det også et paradoks, når vi så ser dagens læsninger samlet. For dér lægges jo netop vægt på, at vi er forpligtet på at gøre kærlighedens gerninger. Den rette Gudsdyrkelse er

kærlighedens gerninger. Ja, som Johannes siger det, så kan ingen sige, at han elsker Gud, hvis ikke han også elsker sin bror, sit medmenneske. Og derfor går mange rundt og tror, at Guds velsignelse får vi, når vi gør de ti bud.

Det gør vi også, men ikke som fortjeneste. Men der er ganske enkelt velsignelse i at gøre kærlighedens handlinger. Den rige mand har snydt sig selv for velsignelsen, ved ikke at gøre Lazarus til livets hovedsag. Han kan ikke se, at der er velsignelse i at hjælpe Lazarus. Rigdom i sig selv er ikke en velsignelse. Men bruges rigdom i tro på kærlighedens velsignelse, vil den også være til velsignelse. Både for en Lazarus og for den rige selv.

Skal vi have glæde af Guds velsignelse, skal vi have et håb om himmelsk, evig herlighed, da skal vi i tro på Guds Søn, Jesus Kristus, lade Gud hjælpe os med at bruge vor rigdom – af hvad art den så må være – i kærlighedens gerninger for hinanden.

Når vi læser om Jesus i NT, så gav han ikke et eneste menneske, nok så fattigt, nogle penge. Men hans tro på Gud Fader, hans kærlighed til Gud og hans medmennesker, var ham en rigdom af himmelske dimensioner, og han brugte den til at give mennesker håb. Håb om en bedre dag i morgen, håb om en evig herlighed hos Gud, Han, der hjælper.

Er vi rige, fattige, kloge, syge, raske, hæderlige, uhæderlige – det er lige fedt, for uden at Gud hjælper os, kommer ingen ind i Guds rige.

Hvem kan Jesus tage med, hvis han stod her i dag og indbød os til sit rige: Den, der lader sig hjælpe af Gud. Gud, der hjælper os ud af tiden og ind i evigheden ved ham, som stod op fra de døde, Jesus.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen